

Tak, jak o kwitnących drzewach powiada się, że przybrały białe welony, tak i my - bohaterki baśni jesteśmy wędrującymi kwitnącymi jabłoniami, szukającymi lasu, do którego należymy." /C.P. Eses "Biegnąca z wilkami"/

Nieuchronność wiecznej wędrówki jest podniecająca, ale i przerażająca, tak jak świadomość względności wszystkich własnych poczynąń, wyborów i decyzji, które tu i teraz wydają się ważyć losy wszechświata. Niemniej jednak każda decyzja, dobra czy zła, jest wyborem przyszłości.

Minał już niemalże całkowicie czas zadawania pytań. Odpowiedzi są już w większości znane, lecz wiedza ta nie uczyniła życia bajką, ani nawet odrobinę nie ulżyła zmęczonym.

Kiedyś były niewiadome skrywające się za kurtyną pytań rzucanych gwiazdom, niebu, drzewom, piosenkom. Teraz kurtyna rozsunęła swoje tajemnicze poły, a za nią nie pojawił się magiczny przepis na wieczne szczęście. Choć nie można pominąć faktu, że odpowiedzi na pytania są, a im więcej było pytań, tym więcej jest odpowiedzi, a każda odpowiedź jest podpowiedzią wskazującą kierunek. Z drogowskazami zaś droga jest łatwiejsza.

Motto jest jedno: życie to czyny, nie zadawanie pytań, nie poszukiwanie odpowiedzi, ale czyny - tylko i wyłącznie.

Praktyka, nie teoria.

Ruch i działanie.

A zastój uśmierca.

Katabou